

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

5.2.2013

B7-0061/2013

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ÜRO inimõiguste nõukogu 22. istungjärku käsitlev Euroopa Parlamendi seisukoht
(2013/2533(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RE\926296ET.doc

PE503.582v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 22. istungjärku käsitleva Euroopa Parlamendi seisukoha kohta (2013/2533(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni ja 1953. aasta Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni,
 - võttes arvesse ÜRO 8. septembri 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni (A/Res/55/2) ja ÜRO Peaassamblee resolutsioone,
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta,
 - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta,
 - võttes arvesse eelolevat ÜRO inimõiguste nõukogu 22. istungjärku, mis toimub 25. veebruarist kuni 22. märtsini 2013 ÜRO Genfi büroos,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et 60 aastat pärast inimõiguste ülddeklaratsiooni vastuvõtmist jätkub endiselt igapäevane võitlus diskrimineerimise vastu ning kõikide inimõiguste – sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- ja poliitiliste õiguste – teostamise nimel;
- B. arvestades, et majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused on inimõiguste lahutamatu osa ning nende austamine toob vähemalt kaasa 2000. aasta aastatuhande deklaratsiooni kaheksa arengueesmärgi täieliku rakendamise, milleks on: likvideerida täielik vaesus ja nälg, saavutada üleilmselt hariduse kättesaadavus, edendada soolist võrdsõiguslikkust ja luua naistele enam eneseteostusvõimalusi, vähendada laste suremust, parandada emade tervislikku olukorda, võidelda HIVi, suguhaiguste, malaaria jt haigustega, tagada loodussäästlikum keskkond ning luua ülemaailmne partnerlusvõrk arengu edendamiseks; arvestades, et ambitsioonika ajakavaga kehtestati nende eesmärkide saavutamine 2015. aastaks, kuid praegu ollakse nende saavutamisest veel väga kaugel;
- C. arvestades, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peaksid tagama inimõiguste austamise kõikides sise- ja välispoliitika valdkondades ning tagama nimetatud poliitikavaldkondade sidususe, et tugevdada Euroopa Liidu positsiooni inimõiguste nõukogus ja muuta see usaldusväärseks;
- D. arvestades, et puudustest hoolimata on ÜRO inimõiguste nõukogu tähtis inimõiguste teemaliste arutelude ja inimõiguste rikkumise vastase võitluse platvorm;
- E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab ÜRO inimõiguste nõukogu 22. istungjärgule Genfi, nagu on tehtud ka varasemate aastate inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija, ÜRO inimõiguste komisjoni puhul;

ÜRO inimõiguste nõukogu töö ja töökorraldus

1. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatuse ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust ning ergutada aktiivselt ÜRO inimõiguste nõukogu võitlema igasuguse diskrimineerimise vastu võrdsel määral vaatamata diskrimineerimise ajendile, sh diskrimineerimine soo, vanuse, seksuaalse sättumuse, poliitiliste või usuliste veendumuste alusel;
2. hoiatab inimõiguste nõukogu poliitiliseks tööriistaks muutumise eest; rõhutab tema riigipõhiste resolutsioonide tähtsust tõsiste inimõiguste rikkumistega tegelemisel; rõhutab, kui tähtis on hinnata inimõiguste olukorda objektiivselt, läbipaistvalt, valikuta, konstruktiivselt, rahumeelselt, lähtudes usaldusväärsest teabest ja mitmepoolsest dialoogist ning tagades kõikide riikide kaasamise ja võrdse kohtlemise; palub ELi liikmesriikidel aktiivselt osaleda inimõiguste nõukogu tegevuse osas kooskõlastatud põhimõtete rakendamisel;
3. rõhutab, kui oluline on käsitleda teatavate riikide poliitilise ebastabiilsuse algpõhjuseid arengupoliitika raames, mis vastab aastatuhande arengueesmärkidele, ning muude sotsiaal-majanduslike, poliitiliste ja kultuuriliste meetmete abil, mis võivad luua soodsa keskkonna, et ennetada konfliktide jätkumist ja kaotada vaesus, soodustada majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist arengut, luua institutsionaalset ja haldussuutlikkust, parandada elanike elukvaliteeti ja tugevdada õigusriigi põhimõtet üksnes rahumeelsete vahenditega;
4. võtab teadmiseks asjaolu, et 2012. aasta septembris valiti inimõiguste nõukokku 18 uut liiget, otsus jõustus 1. jaanuaril 2013; uued liikmed on järgmised: Argentiina, Brasiilia, Côte d'Ivoire, Hispaania, Eesti, Etioopia, Gabon, Saksamaa, Iirimaa, Jaapan, Kasahstan, Kenya, Montenegro, Pakistan, Korea Vabariik, Sierra Leone, Araabia Ühendemiraadid, Ameerika Ühendriigid ja Venezuela Bolívari Vabariik, ning märgib, et üheksa liidu liikmesriiki saavad inimõiguste nõukogu liikmeks; märgib, et Iisraeli Riik otsustas mitte ühineda inimõiguste nõukoguga;
5. täheldab, et Kasahstani Vabariigi kolmeaastane mandaat inimõiguste nõukogu liikmena jõustus 1. jaanuaril 2013; tuletab meelde, et Peaassamblee on resolutsioonis 60/251 märkinud, et nõukogu liikmed järgivad inimõiguste edendamise ja kaitse valdkonnas kõige kõrgemaid standardeid, ning rõhutab Žangaōzeni linnas 2011. aasta detsembris toimunud tapmiste taustal, et inimõiguste olukord Kasahstanis on veelgi halvenenud, nagu tõendab hiljutine, 2012. aasta detsembris aset leidnud opositsiooni meediakanalite keelustamine; kutsub inimõiguste nõukogu üles tegema järgmisel istungjärgul kõik sellise olukorra likvideerimiseks ning nõudma tungivalt, et Kasahstan vabastaks viivitamata poliitilistel põhjustel süüdimõistetud kinnipeetud ning lõpetaks kinnipidamised, mida viiakse läbi poliitilistel eesmärkidel sotsiaalsete ebakõlade õhutamise süüdistuse alusel;

Kõigi inim-, kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste, sh arenguõiguse edendamine ja kaitsmine

Majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused

6. väljendab heameelt inimõiguste nõukogu 22. istungjärgul majanduslike ja sotsiaalsete õiguste edendamisele ja kaitsele ning inimõiguste vastastikuse sõltuvuse küsimusele omistatud tähtsuse üle; rõhutab veel kord, kui tähtis on tegelda võrdselt nii majanduslike, sotsiaalsete, kultuuriliste, kodaniku- kui ka poliitiliste õigustega; juhib tähelepanu sellele, et tõsiseks probleemiks on suur tööpuudus, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse levik ning aina raskem juurdepääs kvaliteetsetele ja taskukohastele avalikele teenustele, nagu tervishoid, haridus, eluase, transport ja kultuur, ning nimetatud teenuste kvaliteedi halvenemine; rõhutab, et erastamine ja liberaliseerimine on raskendanud teatavate õiguste kasutamist ning kirjeldatud suundumus tuleb ümber pöörata ja oluline viis probleemide lahendamiseks on varade parem jaotamine, piisava sissetuleku tagamine ning kvaliteetne tööhõive; täheldab samas, et kärpekavad nii liidu liikmesriikides kui ka mujal, sh liidu survele, on ebavõrdsust ja vaesust veelgi suurendanud;
7. väljendab heameelt eluasemele kui piisava elatustaseme saavutamise õigusele omistatud tähtsuse üle; kutsub liidu delegatsiooni ja liikmesriikide delegatsioone üles edendama põhiõigusena kvaliteetse eluaseme kättesaadavust kõigi jaoks ning hindama liidus eluaseme kättesaadavuse küsimust (eelkõige alates kriisi algusest ja kärpemeetmete võtmisest), et anda panus selle laiaulatusliku probleemi lahendamiseks, mis on viimastel aastatel veelgi süvenenud;
8. juhib tähelepanu sellele, et ÜRO liikmesriigid peaksid senisest enam edendama juurdepääsu loodusvaradele, elutähtsatele ressurssidele ja maale ning toiduainetega varustamise sõltumatust ja toiduga kindlustatust kui vaesuse ja tööpuuduse vähendamise vahendit; mõistab hukka asjaolu, et arvestataval hulgal inimestest on kogu aeg puudunud või puudub nüüd juurdepääs teatavatele loodusvaradele, sh sellistele põhivaradele nagu vesi, kuna asjaomase riigi ametiasutuste toetusel on need loodusvarad monopoliseeritud eraettevõtjate või juriidiliste isikute poolt, see toob aga endaga muu hulgas kaasa toidupuuduse ja toiduainete hinnatõusu; palub sellega seoses Euroopa Liidu delegatsioonil ja liikmesriikide delegatsioonidel võtta meetmeid, mis on vajalikud ressursside, eelkõige maade hõivamise lõpetamiseks eeskätt Euroopa ettevõtete poolt, ning soodustada avalike põhihüvede tunnustamisega seotud ettepanekute tegemist rahvusvahelistel ja piirkondlikel foorumitel ning konverentsidel (Maailmapank, WTO, ÜRO kaubandus- ja arengukonverents, IMF, OECD jne) ja nende kaasamist ÜRO erikonventsiooni; palub lisaks sellele, et liit ja selle liikmesriigid toetaksid ÜRO Peaassamblee 28. juuli 2010. aasta resolutsiooni 64/292, milles tunnustati õigust joogiveele põhiõigusena, ning tegema kõik selle rakendamiseks ja sellele siduva jõu andmiseks;
9. rõhutab, et liidu rändepoliitika ja ebademokraatlike režiimide toetamine hea valitsemistava ettekäändel ning puhtalt majanduspartnerluslepingute sõlmimine kahjustavad inimõigusi ja liidu usaldusväärsust rahvusvahelisel tasandil; kutsub liikmesriike ja Euroopa Liitu veel kord üles lülitama demokraatia ja inimõiguste klausli kõikidesse rahvusvahelistesse lepingutesse, olenemata lepingu tüübist, ning tagama inimõiguste austamise oma sise- ja välispoliitikas, mis nõrgendaks vastasel juhul liidu positsiooni inimõiguste nõukogus ja muudes rahvusvahelistes inimõigusi käsitlevates organisatsioonides;

Kodaniku- ja poliitilised õigused

10. rõhutab, kui oluline on jätkata tööd ülemaailmsete tavadega, mis on seotud eelkõige salajase kinnipidamise kasutamisega terrorismivastases võitluses; kutsub ELi liikmesriike võtma olemasolevate aruannete suhtes järelemeetmeid sarnaselt Euroopa Parlamendi varasemate seisukohtadega selles küsimuses, eelkõige resolutsioonides LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks, ebaseaduslikuks kinnipidamiseks ja piinamiseks Euroopa riikide kasutamise kohta;
11. kutsub kõiki riike üles võitlema piinamise vastu, ka oma riigi territooriumil; palub, et liidu delegatsioon ja liikmesriikide delegatsioonid lülitaksid piinamist ning muud ebainimlikku või inimväärikust alandavat karistamist ja kohtlemist käsitlevatesse aruteludesse liidus ja väljaspool liitu nende toodete keelustamise küsimuse, mida võidakse kasutada piinamise eesmärgil;
12. kutsub liidu delegatsiooni ja liikmesriikide delegatsioone üles väljendama veel kord oma vastuseisu surmanuhtlusele ning pooldama selle ülemaailmset keelustamist ja viivitamatu moratooriumi kehtestamist riikides, kus surmanuhtlust veel kohaldatakse; on mures selle üle, et teatavad riigid, kes peatasid surmanuhtluse kohaldamise, on hakanud uuesti hukkamisi täide viima;

Rahvaste ja üksikisikute õigused

13. rõhutab veel kord rahvaste võõrandamatut enesemääramise õigust ning õigust teha poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ilma välise sekkumiseta; palub, et liit ja liikmesriigid toetaksid inimõiguste nõukogu 22. istungjärgul otsusekindlalt nimetatud õigust praeguse poliitika jätkamise asemel;
14. on mures selle üle, et inimõiguste kaitsjate, nende eest võitlejate, inimõigusorganisatsioonide ja -institutsioonide ning ajakirjanike olukord halveneb maailmas mitmest aspektist ja erinevatel tasanditel;
15. kutsub liitu ja liikmesriike üles tegema esmajärjekorras pingutusi selle nimel, et inimõiguste nõukogu võtaks konkreetseid meetmeid, et peatada inimõiguste rikkumised, mis pannakse toime tsiviilelanike, eelkõige naiste ja laste kallal sõjaolukorras ja vägivaldsetes konfliktides; palub eelkõige prioriteetsete meetmete võtmist, et peatada lapssõdurite värbamine ja tagada nende kaitse;
16. väljendab heameelt selle üle, et inimõiguste ülemvolinik teostab aruande A/HRC/19/41 raames järelevalvet diskrimineerivate seaduste ja tavade ning inimeste kallal seksuaalse sättumuse või soolise identiteedi tõttu toime pandud vägivallaaktide üle; ergutab lisaks sellele järelemeetmete võtmist eelkõige piirkondlikel kohtumistel ja liikmesriikide aktiivset osalust selles järelevalveprotsessis; palub, et liikmesriikide jaoks võetaks konkreetseid kaitsemeetmeid, sh varjupaigapoliitika ja konsulaarkaitse valdkonnas;
17. rõhutab, et ÜRO määratluse kohaselt on orjus üksikisiku seisund või olukord, mille puhul kohaldatakse isiku suhtes kõiki omandiõigusi või mõnesid nendest õigustest; mõistab hukka asjaolu, et kaasaegse orjuse vorme esineb muu hulgas ka Euroopa Liidus; rõhutab, et selle all kannatavad isikud on pärit eriti haavatavatest elanikkonnakihtidest ning seepärast tuleb neid eriliselt kaitsta; palub seoses sellega liidu delegatsioonil ja liikmesriikide delegatsioonidel pingutada selles valdkonnas palju rangema poliitika

kujundamise nimel, eelkõige koduabiliste puhul, kes on nimetatud orjuse vormide all enim kannatav sotsiaal-majanduslik rühm, ning jälgida, et diplomaatilist kaitset ei kasutataks ettekäändena, et takistada sel viisil inimõigusi rikkuvate isikute süüdimõistmist;

Inimõiguste ja inimõigustega seotud teemade vastastikune sõltuvus

18. on tõsiselt mures selle pärast, et inimõiguste ja kodanikuvabaduste olukord halveneb terrorismi ja järjest enam ka raskete kuritegude vastu võitlemise ettekäändel, ilma et neid mõisteid oleks selgelt määratletud, ning see toimub ka liidus või erikokkulepete kaudu, mis on sõlmitud teatavate riikidega, kus ei kohaldata inimõiguste standardeid; tunneb sellega seoses eriti muret andmekaitset ja eraelu puutumatust käsitlevate standardite rikkumise pärast;
19. peab kahetsusväärseks, et rahvusvaheline üldsus ei ole ikka veel alustanud läbirääkimisi isikuandmete kaitset käsitleva rahvusvahelise lepingu sõlmimiseks, mille puhul võiks tugineda Euroopa Nõukogu konventsioonile nr 108, ning kutsub liidu ja liikmesriikide delegatsioone üles võtma koostöös oma rahvusvaheliste kolleegidega ette sellise raamistiku väljatöötamise;
20. ei pea õigeks, et julgeolekupoliitika nime all kasutatakse laialdaselt sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtete teenuseid, samas kui tegemist on suveräänse pädevusega, mis kuulub üksnes riikidele, ning palub liidul ja selle liikmesriikidel teha suuremaid jõupingutusi sellise tegevuse lõpetamiseks; on seisukohal, et sõja- ja julgeolekuvaldkonna eraettevõtted peavad selles valdkonnas ja riikide vastutusel kohaldama inimõigustealaseid standardeid, eriti andmekaitse ja eraelu puutumatuse valdkonnas; on seega seisukohal, et tegemist on riigi missioonide üleandmisega ning et riike tuleb pidada koos ettevõtetega vastutavaks, kui ettevõtete isikkoosseis rikub inimõigusi ja humanitaarõigust;

Nõukogu tähelepanu nõudvad inimõiguste olukorrad

21. võtab teadmiseks, et inimõiguste nõukogu palus ülemvolinikul esitada 22. istungjärgul kirjaliku aruande inimõiguste olukorra kohta Malis, eelkõige riigi põhjaosas; nõuab Malis kõikide osalenud jõudude poolt toime pandud metsikute ja kuritegude terviklikku hindamist; palub Euroopa Liidu delegatsioonil ja selle liikmesriikide delegatsioonidel kohustuda edendama konfliktidele rahumeelsete lahenduste leidmist, mis asendaks Malis seni toimunud ühepoolseid relvastatud sekkumisi;
22. märgib, et inimõiguste olukord Iraanis halveneb jätkuvalt; märgib, et repressioonid meelevaaldajate ja rahumeelsete teisitimõtlejate (sealhulgas üliõpilaste, akadeemikute, inimõiguste kaitsjate), naisõiguslaste, juristide, ajakirjanike, blogipidajate ja vaimulike vastu on Iraanis tavalised; rõhutab, et rahvusvahelisel üldsusel tuleb rahu tagamiseks võtta otsustav roll; väljendab tõsist muret, mida põhjustavad inimõiguste pidev halvenemine Iraanis, poliit- ja meelsusvangide arvu kasvamine, hukkamõistmistele endiselt kõrge arv, kusjuures hukatakse ka alaealisi, piinamine, ebaõiglased kohtuprotsessid ja kaitsjoniks nõutavad hiigelsuured summad ning teabe-, sõna-, kogunemis-, usu-, õppimis- ja liikumisvabaduse range piiramine; on arvamusel, et ÜRO eriraportööri visiit võib aidata Iraanis valitsevast inimõiguste olukorrast ülevaadet saada; märgib murega, et Iraan ei ole

2005. aastast saadik eriraportööride ega inimõiguste ülemvoliniku visiidiks nõusolekut andnud; kutsub Iraani üles viima ellu oma väljendatud kavatsuse lubada ÜRO eriraportööril Iraani inimõiguste küsimuses, dr Ahmed Shaheedil, 2013. aastal riiki külastada;

23. tunnistab, et Birmas viiakse jätkuvalt ellu poliitiliste ja kodanikuõiguste reforme, kuid ärgitab ametivõime tegema suuremad jõupingutusi ja vabastama eelkõige poliitvangid ning võitlema kiiremas korras kogukondadevahelise vägivalla vastu; väljendab sügavat muret Arakani osariigis esineva vägivalla pärast, mis on rohingyade suhtes rakendatud diskrimineeriva poliitika pikaajaline tulemus; palub Birma/Myanmari inimõiguste olukorra eriraportööri volitusi ühe aasta võrra pikendada;
24. avaldab kahetsust, et praeguse arutelu kava ei hõlma olukorda Ladina-Ameerikas, eelkõige Hondurases ja Paraguays; nõuab, et riigipöördejärgne inimõiguste olukord Hondurases ja Paraguays oleks tõelise järelevalve all ning et tehtaks kõik nendes riikides demokraatia ja õigusriigi taastamiseks; kutsub liidu delegatsiooni ja selle liikmesriikide delegatsioone üles toetama oma tegevusega riigipöörete hukkamõistmist, mitte tunnustama *de facto* valitsusi ning nõudma süüdlaste üle kohtumõistmist; nõuab samuti, et viidaks läbi uurimine teistes Ladina-Ameerika riikides (nt Ecuadoris) toimunud riigipöördekatsete üle ja paljastataks nende korraldajad, sealhulgas kolmandad riigid;
25. märgib, et Colombia on jätkuvalt maailma üks ohtlikumaid riike ametiühingu- ja poliitiliseks tegevuseks ning et inimõiguste rikkumised, mis puudutavad ka üliõpilasi, opositsiooniparteide aktiviste, põllumajandustootjaid, naisi ja lapsi, jäävad peaaegu alati karistamata; ei poolda seetõttu Colombiaga sõlmitud vabakaubanduslepingu ratifitseerimist; mõistab teravalt hukka asjaolu, et otseselt vabariigi presidendile alluv luureteenistus DAS on viinud läbi süstemaatilisi pealtkuulamisi ja võtnud ebaseaduslikke meetmeid eesmärgiga õõnestada usaldust kohtunike, opositsiooni esindavate parlamendiliikmete ja inimõiguste kaitsjate vastu, tuletab meelde, et selliseid meetmeid on kohaldatud ka Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni, Euroopas elavate isikute ja valitsusväliste organisatsioonide suhtes; nõuab, et sellised tõsised rikkumised ei jääks karistamata; nõuab, et Euroopa Liit järgiks ÜRO piinamisvastase komitee aruandes Colombia kohta esitatud soovitusi;
26. avaldab samuti kahetsust, et päevakorda ei ole kantud inimõiguste olukorda Türgis; väljendab eeskätt muret seoses demokraatliku olukorra halvenemisega Türgis ning demokraatide, rahvaesindajate ja poliitiliste aktivistide, ametiühingute liikmete, ajakirjanike, inimõiguste kaitsjate ja kunstnike vastu suunatud repressioonide sagenemisega; märgib, et represseeritakse eelkõige kurde; palub liidu delegatsioonil tagada selle teema arutamise inimõiguste nõukogu 22. istungjärgul ning sõnaselge toetuse andmise rahuprotsessi käsitlevate arutelude jätkamiseks;
27. mõistab taas kord hukka inimõiguste jätkuvad rikkumised, mis on tingitud asjaolust, et Türgi okupeerib jätkuvalt 37% Küprose Vabariigi territooriumist, tunneb eelkõige muret põgenike, enklaavis elavate isikute ja kadunud isikute lähedaste olukorra pärast; rõhutab, et okupeerimise otsesel tagajärjel on kadunud juurdepääs maaomandile ja selle kasutamise võimalus; palub liidu ja selle liikmesriikide delegatsioonidel taunida neid jätkuvaid rikkumisi, mõista hukka Türgi vägede ja asunike kohalviibimise, nõuda, et viivitamatult

lõpetataks Küprose territooriumi okupeerimine Türgi armee poolt ning poliitika, mille eesmärk on muuta Küprose Vabariigi rahvastikku; rõhutab, et nende rikkumiste näol on tegemist sõjakuritegudega; palub Türgil lubada juurdepääsu militaartsoonidele, et kontrollida kadunud isikutega seotud küsimusi;

28. kutsub inimõiguste nõukogu üles võtma konkreetseid meetmeid lähtuvalt 2012. aasta novembris avaldatud sisehindamise aruandest, mis käsitleb ÜRO tegevust Sri Lankal ning milles täpsustatakse eelkõige, et „ÜRO ei ole täitnud oma kohustusi” selles osas, mis puudutab tsiviilisikute olukorda kodusõja viimaste kuude jooksul; kutsub inimõiguste nõukogu üles mõistma hukka Sri Lankal sagenevad rünnakud demokraatlike õiguste, sealhulgas sõna- ja meediavabaduse, ühinemisvabaduse ning vabade ja ausate valimiste korraldamise õiguse vastu, ning paluma leida konfliktile lahenduse, mis põhineb demokraatia ja inimõiguste austamisel ning jätab muu hulgas tamili rahvale enesemääramisõiguse; palub inimõiguste nõukogul pöörata tähelepanu eelnõule, millega soovitakse tunnistada kehtetuks Sri Lanka põhiseaduse 13. muudatuse, mis annab saare põhja- ja idaosale teatava piirkondliku autonoomia, ning väljendada selle küsimuse pärast muret;
29. peab kahetsusväärseks, et konverentsil ei käsitleta inimõiguste olukorda Kongo Demokraatlikus Vabariigis, palub liidu delegatsioonil ja liikmesriikide delegatsioonidel käsitleda seda küsimust inimõiguste nõukogu tähelepanu nõudvate olukordade üle peetaval arutelul, mõista hukka iga vägivallateo ja igasuguse inimõiguste rikkumise Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosas ja Ida-Aafrika järvede piirkonnas, väljendada solidaarsust kõikide sõjast räsitud elanikkonnarühmadega ning õhutada kõiki Kongo Demokraatliku Vabariigi idaosas lahingutes osalevaid vägesid austama inimõigusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust ning lõpetama kõik tsiviilelanike vastu suunatud rünnakud;

Inimõiguste olukord Palestiinas ja muudel okupeeritud Araabia aladel

30. väljendab heameelt selle üle, et 22. istungjärgul pööratakse erilist tähelepanu inimõiguste olukorrale Palestiinas ja muudel okupeeritud Araabia aladel ning eelkõige palestiina rahva enesemääramisõigusele; kutsub liidu delegatsiooni tungivalt üles mõistma hukka igasuguse kolonialismi, eelkõige Palestiinas;
31. tuletab meelde Euroopa Parlamendi 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni olukorra kohta Lääne-Saharas; nõuab tungivalt, et Maroko ja Polisario rinne jätkaksid läbirääkimisi Lääne-Sahara konfliktile rahumeelse ja püsiva lahenduse leidmiseks, ning kinnitab veel kord, et sahwari rahval on enesemääramisõigus, mis tuleb otsustada demokraatliku rahvahääletuse teel; mõistab kooskõlas ÜRO asjakohaste resolutsioonidega hukka sahwari rahva inimõiguste jätkuva rikkumise; nõuab, et vabastatakse Lääne-Sahara poliitvangid, eelkõige sõjaväekohtu otsuse alusel vangistatud 23 inimest Gdeim Izikist;
32. avaldab kahetsust selle üle, et liit ei ole ellu viinud Goldstone'i aruandes esitatud soovitusi; kutsub veel kord liidu liikmesriike üles töötama selle nimel, et Euroopa Liidul oleks kindel ühine seisukoht Goldstone'i aruande järeelmeetmete küsimuses ning et ta nõuaks avalikult aruandmist väidetavate kuritegude eest ning ärgitaks Iisraeli viima läbi uurimise, mis vastaks sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse, kiiruse ja tulemuslikkuse

poolest rahvusvahelistele normidele, vastavalt ÜRO Peaassamblee resolutsioonile A/RES/64/10; arvab, et Lähis-Ida rahuprotsess ei saa edeneda ilma vastutuse ja õigluseta ning et seni läbiviidud uurimised ei vasta nendele nõuetele; nõuab, et Euroopa Liit kaasaks Goldstone'i aruande järelmeetmed Iisraeliga peetavatesse dialoogidesse;

33. toetab mitmetes Araabia riikides esinevaid rahvaliidumisi sotsiaalse õigluse ning sotsiaalsete, majanduslike ja poliitiliste õiguste saavutamiseks nendes riikides; peab kahetsusväärseks, et selliste diktaatorite nagu Ben Ali või Mubarak langemine ei toonud poliitilisel tasandil kaasa sügavaid ja kiireid muudatusi, ning tunneb muret inimõiguste rikkumiste küsimuses toimuvate muutuste pärast sellistes riikides nagu Egiptus;

Tehniline abi ja suutlikkuse suurendamine

34. võtab teadmiseks ülevaate tehnilisest koostööst inimõiguste valdkonnas Afganistanis; kutsub liidu delegatsiooni ja selle liikmesriikide delegatsioone taunima asjaolu, et NATO okupatsioon Afganistanis ei ole inimõiguste olukorda riigis parandanud; palub inimõiguste nõukogul luua ÜRO egiidi all uurimiskomisjon ning algatada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevuste raames Iraagis ja Afganistanis toimunud sõjakuritegude, hirmutegude ja tsiviilisikute mõrvade uurimine; mõistab teravalt hukka Iraagi võimude poolse vägivalda kasutamise rahumeelsete meelevahtajate vastu ning avaldab kahetsust tapetud ja haavatud inimeste suure arvu üle; mõistab hukka kõik sotsiaalsete, poliitiliste või usuliste rühmituste vastu suunatud vägivalda vormid; mõistab hukka kõik mõrvad ja hukkamised, mis on aset leidnud pärast sõja puhkemist 2003. aastal; taunib viimast terrorirünnakute lainet; on seisukohal, et USA sissetung Iraaki on ühe peamise tagajärjena põhjustanud avaliku korra peaaegu täieliku kokkuvarisemise ja inimõiguste rikkumiste kasvu; kutsub Iraagi valitsust üles surmanuhtlust kaotama ning juhib tähelepanu sellele, et iraagi rahva humanitaarprobleemidele on vaja kiiremas korras lahendus leida;
35. mõistab samuti hukka NATO toetusel toimunud relvastatud sekkumise Liibüas ning rõhutab, et olukord ei ole sugugi mitte stabiliseerumas, vaid paistab pärast sõja „ametlikku lõppu” hoopis halvenevat, tuues kaasa riigi jagunemise, riigi suutmatuse vägivalda takistada, rassistlike kuritegude kasvu, õigluse ja demokraatia puudumise; soovib, et inimõiguste nõukogu võiks sõltumatult ja erapooletult uurida inimõiguste olukorda Liibüas ning teha kindlaks kõikide konfliktis osalenud vägede vastutuse;
36. võtab teadmiseks inimõiguste olukorda Haitis käsitleva arutelu, palub liidul ja selle liikmesriikidel rõhutada, kui oluline on esitada hinnangu, mis kajastaks Haitisse saadetud abi ning seda, kuidas on realselt rakendatud ÜRO poolt edendatavat riigi taastamiskava;
37. võtab teadmiseks ülevaate Côte d'Ivoire'i abistamisest; on seejuures samuti seisukohal, et riigi inimõiguste arengut oleks vaja objektiivselt ja erapooletult hinnata, eelkõige sellest ajast saadik, kui riiki okupeerib Prantsusmaa sõjavägi;

o
o o

38. volitab ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni väljendama käesolevas resolutsioonis välja toodud mureküsimusi, palub delegatsioonil esitada oma missiooni lõpus aruande inimõiguste allkomisjonile ja peab

asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist ÜRO inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;

39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.